

Cinema llatinoamericà FET PER DONES

De nuevo otra vez

Direcció: Romina Paula

País: Argentina (2019)

Fitxa tècnica

Guió Romina Paula **Fotografia** Eduardo Crespo **Música** Germán Cohen **Interpretació** Romina Paula, Esteban Bigliardi, Pablo Sigal, Mariana Chaud, Denise Groe **Durada** 84 min **Gènere** Drama **Llengües** Espanyol i alemany, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

La Romina decideix tornar a Buenos Aires, a casa de la seva mare, Mónica, després de donar-se un temps amb el seu xicot i pare del seu fill de tres anys, Ramon.

Treballant com a professora d'alemany, la Romina ha de tornar a aprendre qui era abans de ser mare, tornar a connectar amb algú que sembla no conèixer, però que segueix latent entre les parets de casa de la seva mare. (sensacine.com)

Crítica

Els 40, edat de crisis i dubtes

Una pel·lícula diferent en l'abundant cartellera cinematogràfica nacional i internacional. És la primera de l'autora, actriu i directora Romina Paula, que ja va escriure diverses novel·les com *Agosto*, *Vos me querés a mi* o *Acá todavía*.

De nuevo otra vez s'enrola en un corrent autobiogràfic, confessional, que inclou elements de ficció, en què la directora es diu Romina i actua amb el seu fill de quatre anys i la seva mare. La pel·lícula planteja tots els dubtes que com a dona de gairebé quaranta anys s'enfronta davant un seguit de situacions que tracta d'analitzar i assumir. Fonamentalment, la maternitat la va fer trobar-se amb una realitat conflictiva que assumeix, estima i rebutja per moments, davant de tots els canvis que se li desperten i que la fan no reconèixer-se en relació amb el que va ser fins ara.

El seu present la troba vinguda d'una província en què vivia amb la seva parella i el seu fill, arribada a Buenos Aires i allotjada a casa de la seva mare. Problemes com el seu canvi d'estat, el plantejament entre assumir una separació o simplement un allunyament temporani de la persona estimada, la fan dubtar de tot. Això inclou el nou acostament a amigues de la infància, un reinici sobre la consideració d'un país com Alemanya, d'on la seva família va arribar fa molts anys i va mantenir una cultura germànica i una llengua que encara l'acosta a la seva mare (no alemanya), i la possibilitat d'iniciar noves relacions (alumne d'alemany, amiga de l'amiga).

AMB FRESCOR

Amb espontaneïtat, escenes curtes, tocs musicals atractius, monòlegs sobre els dubtes respecte de la maternitat i petits diàlegs amb gent jove, el film de Romina Paula abunda en frescor, constant autorreferencisme i plantejaments existencials.

Poques vegades s'accedeix a una panoràmica de gent de més de 35 anys, classe mitjana i mitjana alta que, com l'autora, es revela en estat de dubte i es pregunta sobre la realitat com si fossin adolescents. Una visió curiosa que permet iniciar un viatge cap a representants de la crisi dels 40 (com els de *Nadando por un sueño*, ara en cartell), portadors d'una cultura mixta i que amb una cançó alemanya de la infància com a fons evoquen un nen que va marxar de casa i ara hi és cridat de nou.

Isabel Croce – laprensa.com.ar